

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 93/17
U Luxembourg 12. rujna 2017.

Presuda u predmetu C-589/15 P
Alexios Anagnostakis/Komisija

Sud potvrđuje da se ne može registrirati prijedlog za europsku građansku inicijativu koji je grčki državljani podnio kako bi se omogućilo brisanje javnog duga zemlje u stanju nužde

Predmet takve inicijative, naime, nema nikakva temelja u Ugovorima

Prema Ugovoru u EU-u, građani Unije kojih je barem milijun i koji dolaze iz barem jedne četvrtine država članica mogu pokazati inicijativu i pozvati Komisiju da u okviru svojih ovlasti predloži zakonodavcu Unije da donese pravni akt za provedbu Ugovorâ („europska građanska inicijativa”). Prije nego što mogu početi prikupljati potrebne potpise, organizatori moraju registrirati europsku građansku inicijativu pri Komisiji, koja, među ostalim, ispituje njezin predmet i njezine ciljeve. Komisija može odbiti registrirati prijedlog inicijative, osobito kada njezin predmet očito ne potpada pod njezine nadležnosti predlaganja pravnog akta zakonodavcu Unije.

Alexios Anagnostakis, grčki državljani, autor je prijedloga za europsku građansku inicijativu „Milijun potpisa za solidarnu Europu”, koji je Komisiji podnesen 13. srpnja 2012. Predmet je te inicijative propisivanje u zakonodavstvu Unije „načela stanja nužde prema kojem je, kad je financijski i politički opstanak države ugrožen zbog povrata nepriličnog duga, odbijanje plaćanja tog duga nužno i opravdano”. Prijedlog inicijative upućuje na ekonomsku i monetarnu politiku (članci 119. do 144. UFEU-a) kao na pravni temelj za uvođenje tog načela.

Odlukom od 6. rujna 2012.¹ Komisija je odbila registrirati prijedlog A. Anagnostakisa uz obrazloženje da on očito ne potpada pod njezine ovlasti. A. Anagnostakis stoga je Općem sudu Europske unije podnio tužbu radi poništenja Komisijine odluke. Presudom od 30. rujna 2015.² Opći je sud odbio tužbu A. Anagnostakisa, smatrajući da Komisija s obzirom na Ugovore nema ovlast predlagati zakonodavcu Unije uvođenje načela prema kojem se javni dug zemalja u stanju nužde treba moći brisati. A. Anagnostakis stoga je podnio žalbu Sudu radi ukidanja presude Općeg suda.

Današnjom presudom **Sud odbija žalbu A. Anagnostakisa i time potvrđuje presudu Općeg suda.**

Sud najprije ističe da, vodeći računa o važnosti europske građanske inicijative kao sredstva građana da sudjeluju u demokratskom životu Unije, Komisija mora jasno obrazložiti svaku odluku kojom odbija registraciju prijedloga inicijative. Međutim, imajući u vidu da je predmetni prijedlog inicijative vrlo sažet i nedovoljno jasan, Sud potvrđuje zaključak Općeg suda prema kojem je u ovom slučaju Komisijina odluka dovoljno obrazložena.

Sud nadalje provjerava pravno razlaganje Općeg suda u vezi s člankom 122. stavkom 1. UFEU-a, prema kojem Vijeće može, u duhu solidarnosti među državama članicama, donijeti mjere primjerene gospodarskim prilikama. Sud, kao i Opći sud, smatra da ta odredba UFEU-a ne obuhvaća mjere čiji je osnovni cilj ublažiti ozbiljnost problema financiranja države članice. Osim toga, Sud potvrđuje da ta odredba ne može biti osnova za donošenje mjere ili načela kojim se u biti ovlašćuje država članica da jednostrano odluči ne vratiti sav svoj dug ili njegov dio.

¹ Odluka Komisije C (2012) 6289 *final* od 6. rujna 2012. o zahtjevu za registraciju europske građanske inicijative „Milijun potpisa za solidarnu Europu” koji je Komisiji podnesen 13. srpnja 2012.

² Presuda od 30. rujna 2015., *Anagnostakis/Komisija* (T-450/12, vidjeti također Priopćenje za medije [108/15](#))

Što se tiče analize članka 122. stavka 2. UFEU-a, na temelju kojeg Vijeće može odobriti Unijinu financijsku pomoć državi članici koja se nalazi u poteškoćama zbog prirodnih katastrofa ili izvanrednih okolnosti izvan njezine kontrole, Sud je i tu potvrdio pravno razlaganje Općeg suda. Dakle, i Sud smatra da ta odredba UFEU-a, s jedne strane, ne može opravdati uvođenje u zakonodavstvo općeg i trajnog mehanizma koji se temelji na načelu prema kojem se u stanju nužde dug ne vraća i čiji je jedini cilj, s druge strane, financijska pomoć koju dodjeljuje Unija, a ne države članice. Tako je Opći sud valjano presudio da uvođenje načela stanja nužde ne može potpadati pod pojam pomoći koju dodjeljuje Unija jer takvo načelo ne obuhvaća samo dug države članice prema Uniji nego i dug koji imaju druge javnopravne ili privatnopravne osobe (među kojima i države članice).

Naposljetku, Sud, kao i Opći sud, smatra da načelo stanja nužde ne može biti opravdano ni člankom 136. UFEU-a, na temelju kojeg Vijeće donosi mjere kojima jača koordinaciju i nadzor proračunske discipline država članica europodručja i kojima izrađuje smjernice ekonomske politike tih država. Naime, ni na kojem se temelju ne može zaključiti da bi svrha uvođenja načela stanja nužde bila jačanje koordinacije proračunske discipline ili da potpada pod smjernice ekonomske politike, to više što je učinak tog načela u stvarnosti zamijeniti slobodnu volju ugovornih stranaka zakonodavnim mehanizmom jednostranog napuštanja javnog duga iz članka 136. UFEU-a.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnom, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708